

legrænse på 0,00 kan nævnes regler for kørsel med pansrede køretøjer, hvorefter det er forbudt at køre, starte eller forsøge at starte motorer eller tekniske installationer, hvis noget besætningsmedlem er påvirket af spiritus eller på anden måde er uegnet til at varetage sine pligter på fuldt betryggende måde, jf. bestemmelsessættet HRN 911-031, kapitel 2, punktum 213.

Den foreslåede bestemmelse er begrænset til »særlige områder for tjeneste i forsvaret«, navnlig når sikkerhedsmæssige hensyn kan begrunde sådanne regler. Udtrykket »områder« omfatter både tjenstlige funktioner og geografiske områder, f.eks. et tjenestested i udlandet og et øvelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse vil også kunne anvendes til at fastsætte bestemte promillegrænser for kørsel i motordrevet køretøj på militære områder mv., hvor færdselsloven ikke gælder. Om tjenstlige og arbejdsmæssige opgaver er af en sådan karakter, at der bør fastsættes promillegrænser, afgøres efter forslaget af ministeren.

Bestemmelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte promillegrænser, herunder om alkoholforbud på særlige områder eller i bestemte situationer, f.eks. under øvelser, forhøjet beredskab, ved anvendelse af særligt materiel, på særlige tjenestesteder, under missioner i udlandet mv. Ministeren vil i forskrifterne kunne give militære myndigheder hjemmel til at fastsætte promillegrænser i særlige situationer.

Det har været overvejet, om der tillige bør skabes hjemmel til at frakende retten til at føre motordrevet køretøj efter de regler, der gælder efter færdselsloven, i tilfælde af kørsel i spirituspåvirket tilstand på områder, hvor færdselsloven ikke gælder. Henset til, at reglerne om førerretsfrakendelse ikke finder anvendelse på civile, der fører motordrevet køretøj på sådanne områder under påvirkning af spiritus, findes der ikke tilstrækkelig anledning til at foreslå sådanne bestemmelser.

Overtrædelse af sådanne promillegrænser straffes som efter forslaget til § 20 med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.9.

Til § 22

Efter den foreslåede bestemmelse straffes enhver besiddelse eller indtagelse af euforiserende stoffer i tjenesten eller på militært område.

Efter § 1, stk. 2, i lov om euforiserende stoffer er det under strafansvar forbudt bl.a. at sælge, købe, udlevere og besidde euforiserende stoffer, der er omfattet af loven. De stoffer, der er omfattet, er optaget i bilag til

loven. Straffen for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer er bøde eller fængsel indtil 2 år.

I praksis behandler den militære anklagemyndighed sager om militært personelns besiddelse og indtagelse af disse stoffer i tjenesten som pligtforsømmelser efter den gældende bestemmelse i militær straffelov § 15, også når der er tale om ganske små kvanta, herunder af f.eks. hash.

Indtagelse eller besiddelse af sådanne stoffer er åbenbart uforenelig med tjeneste i forsvaret ikke mindst af sikkerhedsmæssige grunde, hvilket findes at burde fremgå klart af den militære straffelov.

Strafferammen foreslås at omfatte bøde og fængsel indtil 6 måneder. Er der tale om besiddelse af større mængder narkotika, herunder med henblik på videreoverdragelse, kan forholdet efter omstændighederne henføres under lov om euforiserende stoffer eller straffeloven § 191.

Om besiddelse eller brug af sådanne stoffer uden for tjenesten og på civilt område medfører strafansvar, må afgøres efter lov om euforiserende stoffer. Har den pågældende indtaget euforiserende stoffer i fritiden, vil han således ikke pådrage sig strafansvar, medmindre betingelserne herfor i lovforslagets § 20 er opfyldt. Det må antages, at betingelsen »at han ikke er i stand til at varetage tjenesten på fuldt tilstrækkelig måde« normalt vil være opfyldt også ved mindre grader af stofpåvirkethed ved påbegyndelsen af tjenesten.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.9.

Til § 23

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse svarer delvis til gældende militær straffelov § 27, stk. 2, og har til formål at beskytte forsvarets renommé.

Bestemmelsen pålægger som den nugældende strafansvar for den, der viser sig synlig beruset i uniform.

Derimod vil den enkeltperson, der forstyrrer den offentlige orden, og som ikke er i uniform eller på anden måde gennem sin påklædning eller lignende klart viser at høre til forsvaret, ikke kunne straffes efter den foreslåede bestemmelse, men alene evt. efter normalpolitivedtægten eller andre bestemmelser om forstyrrelse af den offentlige orden.

Udtrykket »gennem sin påklædning eller lignende« indebærer, at vedkommende ikke nødvendigvis skal være i uniform for at falde ind under bestemmelsen. Hvis der for eksempel er tale om mærker, tasker eller udrustning, som tydeligt viser, at vedkommende hører til forsvaret, vil den pågældende efter omstændighederne kunne ifalde stafansvar efter bestemmelsen.